

2. Avtalet om handel, utveckling och samarbete med Sydafrika ingicks år 1999. I detta skede bör läget i förhandlingarna om ett fiskeavtal med Sydafrika inte påverka den provisoriska tillämpningen eller det fullständiga ikraftträdandet av avtalet om handel, utveckling och samarbete. I rådets beslut 1999/753/EG av den 29 juli 1999 fastställs den provisoriska och partiella tillämpningen av avtalet från och med den 1 januari 2000 i väntan på att parterna i avtalet skall ratificera det. Eftersom detta är ett blandat avtal måste det även ratificeras av medlemsstaterna. Fram till den 22 oktober 2001 har endast Danmark, Nederländerna och Sverige ratificerat avtalet.

3. Efter det andra mötet i samarbetsrådet EU-Sydafrika den 26 juni 2001 höll en grupp av tjänstemän på hög nivå ett möte den 25 juli 2001 för att ta itu med de kvarstående frågorna om vin och sprit inom ramen för förhandlingarna om ett avtal om vin och spritdrycker. Vid detta möte enades experterna om ett samförståndsavtal om de kvarstående frågorna som kommer att ligga till grund för ingåendet av avtalet om vin och spritdrycker.

(2002/C 134 E/094)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2747/01

från Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) till rådet

(10 oktober 2001)

Ämne: Häl i Schengenkontrollen

Södermalmspolisen i Stockholm rapporterar att sommaren 2001 greps flera som kommit in i Schengenområdet via Paris, men som saknat inresestämplar i sina pass. En polisman tog som ett exempel två personer från Chile som flög från Santiago via Paris till Arlanda med Air France. De hade bara utresestämplar från Santiago. En av personerna var Schengenspärрад. På Arlanda gränskontroll har man också haft fall där amerikanska medborgare via Paris rest in i Sverige utan föregående kontroll på Charles de Gaulleflygplatsen.

Enligt uppgift till Stockholmspolisen saknade Paris och Milano både personal, utrustning och rutiner för att kunna följa Schengenavtalet. Det är inte osannolikt att den internationella brottsligheten redan har uppmärksammat och utnyttjat detta faktum.

Vad gör rådet för att åtgärda sådana problem?

Svar

(12 februari 2002)

Rådet informerar den ärade parlamentsledamoten om att åtgärder för att effektivisera medlemsstaternas kontroll av yttre gränser främst har utarbetats inom ramen för Schengensamarbetet, vilket sedan Amsterdamfördraget trädde i kraft har införlivats i gemenskapslagstiftningen. Åtgärderna vidtas av medlemsstaterna själva, men rådet övervakar det faktiska genomförandet genom sina relevanta organ.

Schengenregelverket, som en del av gemenskapslagstiftningen, innehåller bestämmelser om kontroll av yttre gränser. Dessa bestämmelser finns i Gemensamma handboken för gränskontroll. Den innehåller dock inga bestämmelser om personalens storlek eller vilken typ av utrustning som krävs för en effektiv gränskontroll vilket faller under medlemsstaternas behörighet.

Rådet kan emellertid övervaka medlemsstaternas genomförande av Schengenregelverket via Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen som inrättades genom ett beslut i före detta

Verkställande kommittén (Schengen) den 16 september 1998. En av denna kommittés uppgifter är att säkerställa att Schengenregelverket tillämpas korrekt av alla medlemsstater vid genomförandet av Schengenkonventionen. Kommittén kommer att göra en utvärdering av Schengenregelverket i Frankrike i början av 2002.

(2002/C 134 E/095)

SKRIFTLIG FRÅGA E-2760/01

från Jonas Sjöstedt (GUE/NGL) till kommissionen

(9 oktober 2001)

Ämne: Kraven på kommunala avfallsplaner och bullerkartläggning

I november 1999 rapporterades att Örkelljunga och Perstorps kommuner kunde komma att fällas i EG-domstolen. De båda kommunerna var de enda svenska kommuner som ännu inte lämnat en så detaljerad avfallsplan som EU:s direktiv krävde. Det beräknades att kommunfullmäktige i de båda kommunerna skulle komma att anta avfallsplanen i januari 2000. De första avfallsplanerna som de båda kommunerna skickade till EU fick redan 1998 anmärkningen att de var för knapphändiga. I Sverige räcker det inte att bara skriva en plan. Innan kommissionen tar emot planen ska den enligt den svenska processen ha varit utställd i kommunen och klubbats av både kommunstyrelsen och kommunfullmäktige. Perstorps och Örkelljungas avfallsplaner gjordes av ett kommunalt renhållningsbolag. Enligt VD på företaget hade planerna varit klara sedan sommaren 1999, men att det inte hade blivit av att han skickade dem till kommunerna för vidare handläggning. Miljöchefen i Örkelljunga sade att det hade funnits saker som känts angelägnare än just den avfallsplanen. I andra länder sköts inrapportering av avfallshanteringen nationellt, men i Sverige skickar Naturvårdsverket kommunernas avfallsplaner till Bryssel. Kommunerna får då svara för att alla uppgifter som EU vill ha finns med och är inne i tid.

Det var dock i november 1999 oklart hur EU-kommissionen skulle komma att agera gentemot de båda kommunerna för att de inte uppfyllt sina skyldigheter. Hur har kommissionen agerat i fallet med den bristande rapporteringen av avfallsplaner från Örkelljunga och Perstorps kommuner?

Svar från Margot Wallström på kommissionens vägnar

(30 november 2001)

Den svenska regeringen har anmält en nationell avfallshanteringsplan och kommunala avfallshanteringsplaner till kommissionen, i enlighet med bestämmelserna i artikel 7 i rådets direktiv 75/442/EEG av den 15 juli 1975 om avfall⁽¹⁾, ändrat genom rådets direktiv 91/156/EEG av den 18 mars 1991⁽²⁾, artikel 6 i rådets direktiv 91/689/EEG av den 12 december 1991 om farligt avfall⁽³⁾ och artikel 14 i Europaparlamentets och rådets direktiv 94/62/EG av den 20 december 1994 om förpackningar och förpackningsavfall⁽⁴⁾.

De kommunala avfallshanteringsplanerna för Örkelljunga och Perstorp, som frågeställaren hänvisar till, anmäldes av den svenska regeringen efter det att kommissionen hade lämnat ett motiverat yttrande. Efter anmälan av dessa avfallshanteringsplaner har Sverige anmält planer för hela det svenska territoriet. I december 2000 beslutade kommissionen därför att inte vidare utreda ärendet om underlåtelse att anmäla avfallsplanerna i fråga.

⁽¹⁾ EGT L 194, 25.7.1975.

⁽²⁾ EGT L 78, 26.3.1991.

⁽³⁾ EGT L 377, 31.12.1991.

⁽⁴⁾ EGT L 365, 31.12.1994.